

Πρόλογος

Το έργο «Μετάβασις» είναι μία πολιτική προσπάθεια για τη συμφιλίωση του αραβικού και ισραηλινού έθνους. Αφενός πολιτικά, γιατί πρόκειται για δύο διαφορετικά έθνη, αλλά επίσης ανθρώπινα, γιατί αφορά μια ουσιαστική ειρηνική συμβίωση των ανθρώπων. Ο συνθέτης, ελληνικής προέλευσης δεν έχει μεν άμεσες εμπειρίες αυτών των λαών, γνωρίζει δε για την έπαρση να προσεγγίσει το πρόβλημα σαν μη συμμετέχων, αλλά έχει τη γνώση από τη δικιά του ιστορία, ειδικά στο παράδειγμα της Κύπρου, από τη δύσκολη συμβίωση διαφορετικών εθνών.

Υπάρχουνε δύο μικτές χορωδίες a capella, η μια με αραβικό κείμενο της ποιήτριας Amal Al-Jubouri, η άλλη με εβραϊκό κείμενο του ποιητή David Rokeah. Και τα δύο κείμενα τραγουδιούνται σε Γερμανική μετάφραση.

Στο μέτρο 36, όπου οι «αραβική χορωδία» θα έπρεπε να προφέρει τη λέξη «Baghdad», παραλείπεται η λέξη και προφέρονται μόνο τα φωνήεντα α-α, μαζί με τα φωνήεντα της λέξης «Jerusalem» και της λέξης «Αθήνα». Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τον Μεσαίωνα στον αραβικό χώρο κρατήθηκε ζωντανός η αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός. Έτσι μπόρεσε αργότερα η Αναγέννηση να πραγματοποιηθεί.

«Ένας χωρισμός σε ένα κράτος δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα διαφορετικών εθνικοτήτων.» και «Αντιπαραθέσεις λύνονται μόνο άμα πράγματι οι αντίπαλοι έρχονται σε επαφή μεταξύ τους», έτσι λένε οι Daniel Barenboim και Edward W. Said.

Στη γλώσσα της μουσικής υπάρχει μια δυνατότητα, ένα μέσον για επικοινωνία, που ισχύει παντού, το οποίο μπορεί ο καθένας να το εκτελέσει και το οποίο καθένας το καταλαβαίνει, η το αντιλαμβάνεται αισθηματικά, παρόλο που πρόκειται για ένα αφηρημένο τρόπο έκφρασης.

Έτσι το ακόλουθο έργο δρα σαν μια χειρονομία προς τον πλησίον.